

Ewa Waszkowska

Furmany, pow. Tarnobrzeg. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 8, 58-59

1974

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

tegie usytuowane w zwartym układzie kamiennej ściany północnej i południowej. Zewnętrzne wymiary obstawy wynoszą 1,80 x 1 m, wewnętrznej 1,20 x 0,60 m.

W obiektach dobrze zachowanych, stwierdzono wyraźne zarysy jam grobowych, przeważnie zorientowanych osią dłuższą po linii północ-południe.

W grobie 33 wystąpiły dwie, dużych rozmiarów popielnice, przy czym jedna z nich wypełniona była spalonymi szczątkami osobnika dorosłego, w drugiej znaleziono jedynie pojedyncze kości. Najprawdopodobniej mamy tu do czynienia z pochówkiem symbolicznym.

W wyposażeniu grobów nie zauważono zróżnicowania. Inwentarz pochówków składa się przeciętnie z 4-8 naczyń. W 6 grobach wystąpiły inne wyroby w postaci grzechotek, ozdób brązowych i z kości. Wśród ceramiki grobowej wyróżniają się takie formy jak wazy dwustożkowe do połowy schropowane bądź gładkie na całej powierzchni, misy profilowane, dzbanki, czarki, kubki, amfory, czerpaki.

Pozostałości palenisk zlokalizowanych w sąsiedztwie jam grobowych można wiązać z paleniem ognisk ofiarnych.

DROCHLIN, pow. Włoszczowa
Stanowisko 1

patrz
okres wpływów rzymskich

DZIEDZICE, pow. Myślibórz
Stanowisko 4

patrz
wczesne średniowiecze

FURMANY, pow. Tarnobrzeg
Stanowisko 1

Muzeum Okręgowe
w Rzeszowie

Badania prowadziła mgr Ewa Waszkowska. Finansowało Muzeum Okręgowe w Rzeszowie. Piąty sezon badań. Cmentarzisko ciałopalne grupy tarnobrzegskiej kultury łużyckiej /schyłek III, IV i V okresu epoki brązu/.

Badania prowadzone w południowo-zachodniej części stanowiska. Ustalono zasięg cmentarzyska z wyjątkiem jego północno-zachodniej części. Odkryto 44 groby ciałopalne popielnicowe /nr 266-310/. Większość z nich reprezentuje pochówki najstarsze na cmentarzysku. Na podstawie ceramiki i ozdób brązowych niektóre z nich można datować na schyłek III okresu epoki brązu jak również na IV i V okres tej epoki.

Wyposażenie grobów było dość bogate, gdyż prawie w każdym z nich oprócz popielnic przykrytych często misami występowały przystawki, skrupy i ozdoby brązowe. Wyjątkowo niektóre groby wyposażone były w kilka dużych naczyń użytych jako przystawki. Podobnie jak w latach ubiegłych odkryto również małe skupiska ceramiki lużyckiej, które występowały na krańcach cmentarzyska poza zasięgiem grobów.

W przyszłym sezonie wykopaliskowym planowane jest zakończenie badań cmentarzyska.

GRZĘDY -WONIECKO, pow. Zambrów	patrz paleolit i mezolit
IWANOWICE, pow. Miechów	patrz neolit
JASTRZĘBNIKI, pow. Kalisz Stanowisko "Modła"	patrz okres wpływów rzymskich
JUGOWIEC, pow. Dzierżoniów	patrz uzupełnienia 74
KAROW, pow. Góra	Muzeum Archeologiczne we Wrocławiu

Badania prowadziła mgr Danuta Wojciechowska. Finansowało Muzeum Archeologiczne we Wrocławiu. Drugi sezon badań. Cmentarzysko ciałopalne kultury lużyckiej I.V - V okres epoki brązu.

Cmentarzysko położone jest na terenie niewielkiej piaskowni. Łącznie wyeksplorowano 26 grobów /nr 48 -73. Przeciętna głębokość zalegania grobów wynosiła ca 0,35 m.

Ilość naczyń w grobach waha się od jednego do kilkunastu. W jednym /nr 68/ było ich aż 39. Niektóre groby posiadały 2 popielnice. W kilku grobach wyróżniono jamy grobowe. Do ciekawszych znalezisk należą 3 grzechotki gliniane /dwie gruszkowate i jedna poduszkowata/ oraz 2 fragmenty ozdób brązowych.